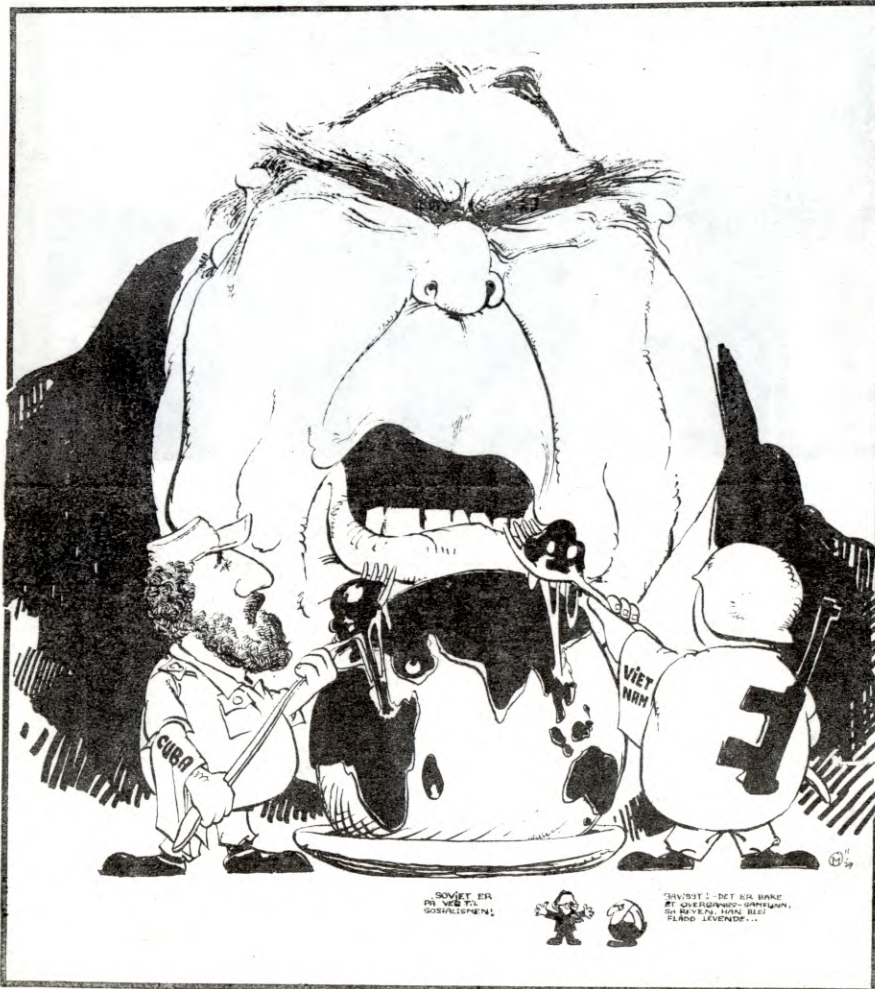

ffp

februar

fram for partiet

FYLL GATENE 8.MARS!

Situasjonen i 8mars-arbeidet i Oslo er nå (19.jan.) slik: På forhandlingsmøtet mellom kvinneorganisasjonene viste Nyfeministene, BogR, Lesbisk Bevegelse og Oslo Faglige kvinneorganisasjon den samme rabiate holdning som de pleier mht. samarbeid med KF. Det er derfor 98% sannsynlig at de opprettholder Samarbeidsutvalget og lager eget tog som i fjor. I forhold til Kvinneforbundet er intet avgjort, men KF vil forhandle

slik som 78. I tillegg vil KF henvende seg til andre org. om samarbeid, f.eks. Anti-porno aksjonen. Til alle dere som jobber med 8.mars: uklarheter i forhandlingene må ikke føre til at mobiliseringa til toget utsettes. KF skal danne 8.mars grupper på det grunnlaget som eksisterer fra KF's side. Begynn allerede nå med utforminga av lokale paroler: Disse er det viktigste mobiliseringsgrunnlaget.

I DETTE NR:

Om 8. mars	s.2
Å bygge opp en KK organisasjon i Oslo..	s.3
Erfaringer fra faglig arbeid....	s.4
1. mai 1979....	s.5
Om streikestøttefond.....	s.6
Sommerleirforberedelser...	s.7
Hva er ei boligavdeling.....	s.8
Hver kamerat er verdifull....	s.10
Åssen prioriterer vi den anti-imp.kampen...	s.15

Om å bygge opp en KK-ORGANISASJON i Oslo.

I løpet av kampanjen for å berge Klassekampen som dagsavis er det nødvendig å bygge opp en KK-organisasjon. SKAU mener at dette er den eneste redninga på lang sikt. (Se TF for februar.)

Vi skal ikke bruke plass og tid på å gjenta retningslinjene fra SK, bare kort slå fast at planen om å bygge opp en landsomfattende KK-organisasjon har vår fulle tilslutning. De erfaringene vi til nå har med budorganisering og erfaringene med det nye kommisjonærsystemet bekrefter at planen er nødvendig og mulig å sette ut i livet.

Vi skal se på noen av erfaringene til nå, se hvor vi står i dag og peke på en del tiltak som vi mener er nødvendige for at vi rsakt skal komme videre i utviklinga av en KK-organisasjon i Oslo.

BUDORGANISASJONEN

De fleste abonnentene i Oslo får avisa med bud. Flere hundre venner av avisa deltar i budomberinga. Budsystemet sikrer ikke bare leveringen til abonnentene bedre og raskere enn postverket. Budsystemet sparer også avisa for store utgifter. Dersom alle abonnentene i Oslo hadde fått avisa gjennom posten ville vi måtte ha bortimot 20% flere abonnenter for å få de samme inntektene.

I svært mange budgrupper er et flertall av buda ikke organisert i partiet eller i ungdomsforbunda. Noen steder er hele budruta drevet av av sympatisører av avisa og partiet

forts s.12

ERFARINGER FRA FAGLIG ARBEID.

I foreninga mi har vi gjort en del viktige framganger i å styrke opposisjonen og i å gjøre foreninga til et redskap for medlemmene.

Her kommer noen erfaringer.

Det er riktig at valgene er det viktigste punktet på dagsorden på årsmøtet. Jeg har snakket med mange av arbeidskameratene om dette, og svarene er nærmest entydige, folk gikk på årsmøtet hovedaklig for å velge tillitsmenn. Etter å ha tenkt meg om fant jeg ut at dette var en riktig oppfatning. Det er bare årsmøtet (evt. halvårsmøtet) som kan velge tillitsmenn.

På tross av at det er blitt vedtatt en rekke bra resolusjoner i foreninga har det skjedd svært lite i praksis. Dette mener jeg viser at det er av avgjørende betydning for medlemmer å få valgt tillitsmenn som vil arbeide for å få omsatt medlemmenes vilje i praksis. Spesielt viktig må dette være i den nåværende krisesituasjon da medlemmene daglig utsettes for angrep på levestandarden. Derfor er det svært viktig å legge vekt på å komme med forslag (velbegrunna) på tillitsmenn som på et eller flere punkter vil forplikte seg til å arbeide for medlemmenes interesser. Det er også viktig å ikke være idealister. Kan man ikke få valgt inn folk som vil forsvare medlemmene i ett og alt, så kan det å få valgt en litt bedre kandidat ofte bety store framganger i foreninga.

Når det gjelder arbeideraristokrater så er det viktig å huske på at de ikke er en reaksjonær blokk.

Noen av dem er mot regjeringas krisepolitikk, noen nekter å være med på anti-kommunisme og eksklusjoner av opposisjonelle osv.

For å kunne vurdere slike folk skikkelig, og utnytte disse motsigelsene blant arbeideraristokrater, så er det viktig å ha en klar analyse av hva de viktigste sakene i foreninga er.

Ved å analysere foreninga mi slik, fant jeg at mangelen på demokrati var den viktigste hindringa. Deretter begynte jeg å vurdere folka i foreninga utifra om de var demokratisk innstilt. Jeg snakka med arbeidskameratene mine og på forslag fra noen av oss fikk vi skifta ut to av de mest udemokratiske styremedlemmene med to representanter som er mer demokratiske. Resultat: Foreningsstyret vårt er verken revolusjonært eller konsekvent progressivt, men arbeidsmulighetene for den progressive opposisjonen er blitt kvalitativt bedre.

For oss er dette en stor seier.

Andre plasser vil nok problemene være annerledes og målene vil kunne være høyere, men jeg mener måten å analysere på er bra.

Et problem til.

I lengre tid har de av oss som har vært de fremste talsmennene for opposisjonen, blitt stempla som moteplagere.

Jeg har lenge avvist denne kritikken, og gjør det fortsatt, men etter å ha vurdert dette og undersøkt blant arbeidskameratene mine, fant jeg ut at møtene var for lange, for mange saker og at dette var en viktig årsak til at mange av arbeidskameratene var "gått trøtt" og ikke møtte opp. Vi ble derfor enige å konsentrere oss om noen få saker og begrunne dem godt. Etter endel diskusjon bestemte vi oss for å reise en lokal kampsak som vi har slåss med ledelsen om i lang tid.

Så fremma vi en resolusjon mot regjeringas krisepolitikk, og for å opprettholde arbeidsplassene. Vi fikk ikke vedtatt en resolusjon mot Sovjet i Eritrea og bruk av napalm, men vi hadde en stor opposisjon, den største vi noen gang har hatt på internasjonale spørsmål.

Årsakene til framgangen mener jeg når at resolusjonen var konkret, og tok ikke opp alle sidene ved Sovjet sin rolle i Eritrea. Samtidig som jeg mener det er svært viktig å få reist

opposisjon mot Sovjets ekspansjon, er det viktig at kritikken er konkret og forståelig. En annen årsak til framgangen var at underskriverne representerte flere politiske syn, og deriblant var også folk som tok ordet i foreninga for første gang. Det viste seg at internasjonale spørsmål er viktig å reise i foreninga og at folk er opptatt av slike spørsmål.

En sak som flere av oss mener er viktig å reise er utmelding av Vensk.samb. Norge-Sovjet. Dette er det bare årsmøtet som kan gjøre. Denne saka er så viktig at sjøl vi dessverre tapte den i år, så mener jeg at vi må

bruke mere tid på å diskutere dette spørsmålet blant arbeidskameratene, slik at vi får en bevegelse på dette. Neste år skal vi ut!

Jeg vil oppfordre folk i alle foreninger om å undersøke mulighetene for å få meldt foreninga ut. Og husk det er ikke nødvendig at foreningsmedlemmene har avslørt alle sider ved Sovjets aggresjon, dersom forslaget er godt begrunna og konkret, og tar opp de sidene ved Sovjets aggresjon som medlemmene kjenner til og er opptatt av.

Vi er begynt å ta et oppgjør med "venst" og det viser seg å gi bra resultater, sjøl om vi ikke skal se bort ifra høyrefaren.

Dette var noen erfaringer på hvordan vi klarte å oppnå små men viktige framganger i foreninga, jeg er sikker på at de også kan brukes av andre.

ASKELODDEN

- Uenighet om bondepolitikken (for en human proletarisering av bønder) Særlig Vietnamspørsmålet gir en gunstig anledning til å stille debatten om internasjonale spørsmål, som vi har hatt med SV, på sin rette plass.

Hittil har Kina mye vært i brennpunktet blant progressive, nå må vi ta opp sovjets rolle.

Vietnam-Kampuchea krigen må bli ett av de viktigste spørsmåla i 1.mai arbeidet.

FFF.

Arbeidet med initiativkomiteen er i gang og vil antakelig bli presentert i KK innen 1. halvdel av feb. Den vil antakelig bli presentert på et stort åpent møte like over 8.mars. Dette er samtidig startskuddet for at partiet kaster kreftene inn i 1.mai arbeidet. Fra mars er 1.mai hovedoppgaven for partiet.

Foreløpig ligger det an til 5 hovedparoler:

- Mot lønnsnedslag og arbeidsløshet
- Vietnam ut av Kampuchea
- Sovjet ut av Afrikas Horn

forts. s.16

1. MAI 1979

Når det gjelder situasjonen foran 1.mai i år, vil vi henvise til artikkelen som sto i Tjen Folket. Vi vil legge til noen saker når det gjelder SV.

Samtidig som styrker seg, særlig på det faglige området, blir sprekken innad i SV større og tydeligere. Disse sprekken går på kryds og tvers:

- Stor uenighet om SV ledelsens holdning til invasjonen i Kampuchea.
- Stor opposisjon mot SV ledelsens faglige/krisepolitikk. Uenighet i opposisjonen om en kan samarbeide med oss.
- Uenighet om krisepolitikken (frihandel - proteksjonisme)

6

Om streikestøttefond.

(Kommentar til Ulrik, FFP nov.)

Jeg er prinsipielt enig med Ulrik i at vi må bygge opp store streikestøttefond blant aktivistene. Men jeg synes gjennomføringa av opplegget virker tungrodd.

1. Du gjør det avhengig av avtale med de streikende. (forskottering av bidrag, kjøp av støttetiere.) Spørsmål om "støttetiere" stilles ikke automatisk i en hvilken som helst streik idag. Hvorfor gå omvei om "støttetiere" for å kunne støtte en streik økonomisk?

2. Det virker byråkratisk. Tenk på den omfattende regnskapsførselen (alle skal selge så og så mange) Hva om vi må drive støttearbeid for flere streiker samtidig? Da må vi ut og samle inn penger, ikke sitte på kontoret og føre regnskap. (utover det helt nødvendige)

3. Et av de viktigste problemene i streikestøttebevegelsen idag er å øke bredden, trekke flere med

på ulike nivå. Mer byråkrati løser ihvertfall ikke dette problemet.

Jeg mener derfor at vi skal gå inn for så enkel administrasjon som mulig.

Betydninga av at en streik får stor økonomisk støtte med en gang, skulle være kjent for alle. For å sikre dette kommer vi ikke utenom at det bygges opp beredskapsfond. Dette kan vi gjøre ved at alle vi kjenner som støtter streiker allment gir et fast beløp regelmessig. Når vi setter igang støttearbeid for en konkret streik, går vi sjølsagt langt videre ut, (men "startkapitalen" for streiken er allerede sikret.)

"Støttetiere" kan være et egnet hjelpemiddel, men det må vurderes fra tilfelle til tilfelle.

Et par eksempler:

1. Arbeidsplasslag A bygger opp

et eget fond. 10 kamerater gir kr.5 hver uke. Etter 3 måneder går arbeiderne på bedrift X til streik. Avdelinga oppfordres til å samle inn kr.700 pr.uke. På dette tidspunkt er fondet steget til kr.600. Hver kamerat gir 10kr ekstra denne uka. Avdelinga kan dermed oppfylle målsettinga i

1. uke straks, før "snøballen" har begynt å rulle" i innsamlinga på jobben. Sålenge streiken varer, øker kameratene det faste bidraget sitt. Hvis innsamlingene på jobben går bra, kan fondet eventuelt bygges opp igjen mens streiken på X pågår.

2. SSK i boligstrøk S har 4 aktivister og et omland på 20. Alle gir kr.5 pr.uke til fondet fast. Etter 3 måneder er fondet på 1440kr. Styret har mandet til å bevilge inntil 1/3 av fondet uten at komiteen er samla. Styret bevilger straks kr.400

til streiken på X. Neste uke bevilger medlemsmøtet i komiteen kr.1000 fra fondet. De vedtar at alle innsamlede midler skal gå til denne spesielle streiken. Når streiken er over, fortsetter innsamlinga til fondet. Gjennom støttearbeidet for streiken på bedrift X, har aktivistene økt omlandet sitt til 30 personer som vil gi til beredskapsfondet. Etter nye 3 måneder er fondet blitt på kr.2080 (rest på kr.40+ 34 folk x 5kr. x 12 uker) osv. osv.

OK, detaljene kan diskuteres, men jeg håper å ha fått fram 2 viktige poeng:

- ideen om fonds er god. Det vil fort bli akkumulert høye beløp. De streikende vil raskt få stor støtte.

- fondet kan bygges opp fleksibelt og enkelt. Viktigste problem vil være inndriving av pengene, men faste rutiner sikrer dette. OO

Det er nok vanskelig å tenke seg sommer og leir nå i kulda, men det er bedre å være føre var enn etter snar, det har vi fått erfare tidligere.

I fjor begynte sommerleirforberedelsene altfor seint, kamerater fikk seint beskjed om hvilke oppgaver de

skulle ha og fikk ikke forberedt seg skikkelig. Noen måtte kaste sine egne planer over bord pga dette. Mye andpusten jobbing og forarbeidet blei ikke som det burde ha vært.

I fjor hadde vi flere leire enn vi noen gang har hatt, 4 faste- og 9 »

» vandreleire. Det blir vel ikke færre i år. Forat leirene skal bli noe av så kreves det en god del folk til å forberede dem, - Færre i begynnelsen og flere etterhvert.

I fjor blei det sendt ut spørsmål til avdelingene om hva kameratene ønska å jobbe med på leiri. De fleste svarte grupper- og brigadeførere, noen idrett og kultur o.l. Omtrent ingen svarte unger og pionerer.

Mange kamerater som blei spurt om å jobbe med unger eller pionerer på leirene hadde stor motvilje. Det var de vanskeligste feltene å få dekket med folk. Det er også klart at det ikke er hyggelig å få beskjed like før leiren eller på leiren at en skal jobbe med unger/pionerer når en ikke er forberedt på det. Det spilte sjølsagt inn, men var ikke det viktigste.

Kamerater synes det er slitsomt å jobbe med unger/pionerer på leir og synes ikke de får det samme utbytte av leirene som de hadde ønska. Det er også en undervurdering av unge som ligger bak.

En del kamerater sa at dem dro på vandreleir for å slippe å jobbe i barnehage.

Vi vil alltid ha unger på leirene våre. Mange av oss og dem vi ellers får med oss på leir har vansker med å få plassert unge andre steder den uka leiren varer. Det er også sårn at mange ønsker å være sammen med unge sine i ferien. Det er derfor viktig at vi kan si til dem vi mobiliserer at på Rød Front-leirene er ungene er kollektiv

oppgave og ikke et ansvar for den enkelte familie.

Vi ønsker å gi venner av partiet et best mulig politisk utbytte av leiren derfor bør vi som er kommunister ta oppgava med å passe unge deres.

Å jobbe med unger/pionerer på leir er ikke mindreveldig oppgave, men like viktig som noe annet for at leiren skal fungere. Det går ut over hele leiren om det er tull og rot med barnehagan.

Det viktigste med barnehagan og pionerbrigaden på sommerleir er at unge/pionerene trives. Men vi vil også gi de litt større unge og pionerene et politisk utbytte av leiren. Samtidig må vi bry oss om de voksne trives i barnehagan/pionerbrigaden. Forberedelsene er derfor viktig for åssen det skal fungere for store og små i barnehagan og pionerbrigaden på leirene. Vi har oppsummeringer, kritikk og forslag fra leirene i fjor å bygge på, så grunnlaget for å gjøre det bedre enn i fjor er der.

Alle andre sider ved leirene må vi også starte forberedelsene med nå, kultur, helse, idrett og alt det tekniske ved leirene for å ta noe.

Noen kamerater kommer til å få oppgaver på disse områdene nå. Men er det noen kamerater som ønsker å jobbe med noen av disse feltene, men ikke blir spurt, så bare gi DS beskjed.

Ellers er vi glad for alle forslag og kritikk som folk har til leirene, gjerne her i FFP.

Mette i DS

HVA ER EI BOLIGAVDELING?

Boligavd. er en organisering av kommunister i et boligdistrikt-en eller flere bydeler. Arbeidet er å utføre:

1. Partiets oppgaver ved særegen tillemping.
2. Organisere massene.
3. Ånytte dem til oss.på alle nivåer.

Dette er det allmenne oppgavene for et kommunistisk parti som er likt for arb.pl.organisering.

Ei arb.pl.avdeling har fagforeninga som den samlende og viktigste masseorganisasjonen. De har arb.pl. som sitt massegrunnlag. De utfører partiets

oppgaver særegent på sin plass blant massene og i fagforeninga. Kjerneproletariatet og arbeiderklassen er våre viktigste "arbeidssteder" og dermed er arbeidsplassavd. viktigst. Dette har også i lang tid prega jobbinga til partiet. Arb.pl.avd. har utvikla en tra arbeidsstil og fått mye hjelp og støtte og planene har vært spesielt innretta på dette.

Påstand 1:

Denne prioriteringa har gitt seg utslag i nedprioritering av boligkampen, at boligavd. er annenrangs avd. som er et oppsop av småborgere og andre komm. som ikke kan organiseres på andre og viktigere måter. Dette synes mener jeg ble fullbyrdet ved nedlegging av boligutvalget.

Påstand 2:

Boligavd. har blitt "hovedopp-gaveavd." Jobb med ungdommen. Spredning-budsystemet for KK. Nå inn-samling - løssalg - og abb.-verving. Ved arbeidsdeling har det blitt slik at vi har KK, KF, SSK, studie, 3.verden komite, AFK osv.osv. og tilslutt boligfronten. Alle andre har vært viktigere en den.

Hovedoppgaver gjennom året er 8.mars, 1.,17. mai, sommerleir, 21/8, 11/9.

Resultat: Alle flyr mer eller mindre rundt og virrer. Noen nobber med det noen med det. Nesten alle med KK og 1-2 personer har boligfronten som sin oppgave. Som regel er det den fronten som dekker hele området, har mange medlemmer og hvor det kan gjøres mye. Boligfronten er den samlande masseorganisasjonen på linje med fagforeningene. Jeg tror situasjonen er eller føles slik for alle som er org. i boligavdeling, -mer eller mindre.

Resultat: Det verves KK abb, samles inn penger, blir tog... og det er noe aktivitet på bolissektoren. På årsplanen er boliarbeidet stilt som oppgave nr.3 for bolig avd. Hvis vi ikke tar oppgjør med måten vi jobber på - vil oppgava forbli

på papiret. Les Mao: (Sørg for massenes velferd s.38-41). Han streker opp at det er metodene for arbeid som er viktig. Sørg for massenes velferd - masselinja.

Eksempel.

Ei boligavd. har begynt å jobbe med å organisere beboerforeninga i kvartalsgrupper. Samle medlemmer av foreninga i kvartalet å fram hva er det som må forbedres i kvartalet. Hva er hver enkelt opptatt av, hva mangler, hvordan vil vi ha det, hva kan gjøres på kort og lang sikt. I et kvartal var følgende nære problemer:

1. I et OBOS hus var det elektriske anlegget dårlig - livsfarlig og brannfarlig - det kunne ikke brukes nok strøm og det var kaldt. Brev om dette ble ekspedert og nå er anlegget nytt.

2. Taket på huset til fru Olsen var ikke tett og det drypte i stua på kjøkkenet, møblene ble ødelagt og det var utrivelig. Oslo kommune eide huset. Klagebrev ble sendt og taket er nå tett.

3. I en bakgård i ei blokk ble det lagret flere tønner med ildsfarlig og giftig væsker. Det var mange barn i blokka og beboerne nar redd for hva som kunne skje. Det ble klaget til brannvesenet og tønnene er fjernet.

Det var kommunister i gruppa som kom med ideene, det er kommunister i styret i foreninga. Dette blir det snakket om i bydelen nå.

Det er ikke mistillitt som blir spredd av slikt. Dette er en vei å gå. Fordelene med denne formen er mange. Oversikt over massenes behov. Kartlegging av folk, klasse-alder-venner -fiender-framskredne-mellomliggende-tilbakeliggende-ungdom-anti-imperialister, alt. Kameratene som bor i dette kvartalet og engasjerer seg i dette arbeidet står i spissen for å sørge for massenes behov, hvordan står kameratene i en

forts. s.16

Hver kamerat er verdifull!

Det er viktig å ha ei dialektisk holdning til indre enhet i partiet. Dette sier Mao i en artikkel i bind 5 (s.528-530). Sjøl har jeg studert artikkelen sammen med en del kamerater og seinere har jeg tenkt mye over den. Jeg vil gjerne bringe disse tankene videre og håper at vi kan starte en diskusjon her i dette bladet om denne viktige saken.

Årsaken til at vi studerte artikkelen var at det hadde vært motsigelser på det politiske arbeidet hos en kamerat. Han var sliten og følte at han utviklet seg lite med det politiske arbeidet. Han ville gjerne konsentrere seg om saker han var sterk på. Dette syntes han at han ikke fikk tid til, det var så pass mange pålagte oppgaver at han med sin kapasitet bare fikk utført det som ble pålagt han.

Er det slik at vi ikke makter å ta oss av hver kamerat særskilt? Dreper vi ikke kameratenes initiativ og entusiasme hvis vi skjærer alle over en kam?

Og hvilken holdning har vi til kamerater som ikke tilpaser seg det fastlåste mønster?

Jeg skal ikke svare, bare sitere Mao:

"Så hva slags holdning bør vi ha til en kamerat som har gjort feil? Vi bør være analytiske og ha ei dialektisk, heller enn ei metafysisk holdning. En gang kjørte partiet vårt seg fast i metafysikk, i dogmatisme, som ødela fullstendig alle som ikke falt i smak. Senere forkasta vi dogmatismen og lærte mer dialektikk. Motsetningenes enhet er grunnbegrepet i dialektikken".

Jeg vet at jeg er litt lemfeldig med sitatet når jeg først spør om : hvilken holdning vi har til kamerater som ikke tilpasser seg det fastlåste mønster og deretter bruker et sitat som henviser til folk som har gjort feil.

Spørsmålet er om vi i partiet har et mønster som alle skal følge og som ikke passer alle og som derved for enkelte virker drepende og når de faller utenfor, så blir det betraktet som feil.

Vi har metoden med kritikk og

sjelkritikk, vi kan kvitte oss med de dårlige sidene og utvikle de gode. Vi har så mange gode sider som kan brukes i forstring av kamerater, at vi må kunne ta oss tid til å se på de dårlige å kvitte oss med de.

Ja, hva med metoden med kritikk og sjelkritikk?

Jeg kjenner en del kamerater som har vært med i partiet i mange år. De står nå overfor store personlige vanskeligheter. Felles for de alle er at de vegrer seg for å ta opp disse problemene med kamerater. De ønsker ikke en standard kadervurdering som de vet akkurat hvordan fungerer og som de ikke har tiltro til. Årsaken?

De har vært vurdert mange ganger før- med vekslende hell- og anser dette som dårlig middel for å ta opp sine saker.

Det er dårlig tiltro til partiet.

Kadervurderingene har for mange av oss vært uvurderlige for egen utvikling og korrigering. Det hersker det ikke tvil om. Jeg tror bare at vi på dette området er dogmatiske, slik

Mao advarer mot i artikkelen.

Vi evner ikke å se mangfoldet hos hver enkelt, langt mindre makter vi å bruke den enorme ressurs dette er fordi vi ser oss blind på enkelte saker.

La meg ta et eksempel.

Nå vurderer DS det som viktig at

alle skal gå i studentersamfunner 3 fredager/lørdager i løpet av høsten.

Dette er for mange en stor belastning. Du har arbeidsuke 5 dager + politisk uke 4 dager (kvelder). Når fredagen kommer er du ganske kjørt. Men i studentersamfunnet skal du. Resultatet kan bli at du ikke får sett familie/venner i helgen. Du ønsker å utvikle de politisk, men tiden strekker dårlig til, nå også helgene. Hvor mange diskusjoner forsvant i DNSs stemmeurne? 3 ganger n medlemmer?

Hvis du har brutt DNS direktivet vil det vanke kritikk og sjelkritikk. Resultatet er at folk biter tennene sammen og oppfyller "forpliktelsene". Gidder ikke ta opp diskusjonen.

Resultatet har jeg sett i minst 2 tilfeller. En dag kommer utmeldelsesblanketten inn brevsprekken. Kameraten stikker unna - uten diskusjon. Ville ikke hatt motargumenter, best å bare stikke unna.

Dette anser jeg som forferdelig alvorlig. Alvorlig fordi at for en del blir alternativet til virkelig å ta opp motsigelser å melde seg ut. Dette er et blide på at vi ikke har en dialektisk holdning til indre enhet i partiet. Jeg mener at kameratenes holdning må være:

"I AKP kan vi sloss som fillene fyker. Men en ting
forts s. 16

blant abonnentene. Bufene er de fleste steder organisert i grupper med ansvarlig ruteleder. Noen steder har gruppene jevnlig møter med diskusjoner med sikte på å bedre arbeidet med avisa, tiltak for å skaffe flere bud, om betydninga av å sikre at abonnentene fornyer, om spesielle artikler i avisa, klager fra abonnenter om sikkerhet osv. Disse gruppene fungerer alt i dag som grunnhøet i en masseorganisasjon.

Men det finnes også ruter der alt arbeidet blir utført av partimedlemmer som går bud flere ganger i uken i tillegg til andre store oppgaver. Disse stedene kan budarbeidet tappe avdelinga for så godt som alle disponible krefter. Distribusjonen av avisa blir et slit og arbeidet for de medlemmer som deltar blir ikke massearbeid.

Det er i all hovedsak budene og noen boligavdelinger som har utvikla linja for å bygge opp en budorganisasjon. Fra starten var linja: På bud og bare til nød uorganiserte, som i så fall måtte grundig vurderes før de kunne betros ei slik oppgave. Denne linja som ble begrunna med hensynet til sikkerheten var ei linje, som undervurderte omfanget av oppgava, overvurderte kreftene til partiet og ungdomsforbunda, og til slutt endte og sist ville gjøre budlevering umulig og dermed overlate abonnentene til postverket. Erfaringene har vist at å bygge en budorganisasjon som i hovedsak består av sympatisører er riktig, nødvendig og mulig både av hensyn til sikkerheten, økonomien til avisa, annet partiarbeid og ikke minst den politiske utviklinga til de sympatisørene som deltar i budarbeidet.

Når fortsatt mange steder ikke har greid å bygge opp en slik budorganisasjon skyldes det i hovedsak at DS i lang tid ikke gikk i spissen for denne linja og at en del boligavdelinger ikke prioritert budleveringsoppgaven høyt nok og hjulpet budene med å mobilisere nye bud, men i stedet har tatt budleveringen sjøl som ei stor ekstraoppgave.

I Steinkjer står hver lørdag en mann som virker betydelig yngre enn sine 81 år og selger Klassekampen.

John Asan har vært aktiv fagforeningsmann og tillitsmann på grunnplanen i flere tiår. Han har også vært partipolitisk organisert. Først i DNA, som han forlot i 1932 på grunn av partiets reformisme. Deretter i NKP, hvor han var medlem til han ble tvunget til å flykte ut av landet. Og siden i det gamle SKP, men det revisjonistiske forfaller i 1962 førte til at han brøt også med det partiet. Nå, tilslutt, er han med i AKP(m-l). Dit fant han veien etter at han var aktiv i kampen mot EEC, etter hjemkomsten fra Sverige i 1970. Og nå mener han at han har funnet den riktige linja i kampen, den som han har vært på jakt etter hele livet.

(For noen avdelinger som har ansvar for mange budruter, vil budsystemet være ei svært stor oppgave for avdelinga, sjøl om i hovedsak budgruppene består av sympatisører)

Den siste tida har en del avdelinger og lokale budsjefer forsøkt å løse budmangelen ved å prøve å få mange til å gå bud en sjelden gang. I noen tilfeller en gang om måneden. Vi vil advare mot å se på dette som ei permanent løsning og ikke ei kriseløsning. Det vil bli helt umulig å få etablert budgrupper om budene i hovedsak går så sjelden. Dessuten vil ei slik løsning med svært mange bud på hver rute stride mot sikkerheten. Ca 6 bud +leder synes å være passe.

HVILKE MÅL BØR VI STILLE OSS FOR UTBYGGINGA AV BUDORGANISASJONEN?

Alle boligavdelinger må stille som mål å opprette budgruppe for hver >>>

budrute. Denne oppgaven må prioriteres høyt. Som regel bør en kamerat ha som hovedoppgave å lede budgruppa. Oppgava må i hovedsak bestå i å fostre budene, sikre at mangler ved budleveringa blir rettet opp gjennom diskusjon og vedtak i budgruppa, ha ansvaret for fornyingsarbeidet i området, mobilisere budene til å delta i dette arbeidet og å holde den lokale partiledelsen løpende informert om hvordan arbeidet går, slik at det blir mulig å gi de nødvendige forsterkninger for å sikre levering og fornying. Partistyrene har ansvaret for at levering og systematisk fornying.

KOMMISJONÆRORDNINGA

I løpet av høsten er antallet kommisjonærer blitt 5-dobla. I dag har vi mer enn 200 kommisjonærer. Kommisjonærordninga har løst problemet med rask distribusjon av avisa til alle som får avisa med bud. Dette er et stort framskritt. Men vi kan ikke si at vi har bygd en kommisjonærorganisasjon slik SK skisserer. Det er få KK-grupper som fungerer og i liten grad er uorganiserte trukket med som kommisjonærer. Det finnes ingen oversikt over hvor kommisjonærene selger avisa, og det finnes ingen utbyggingsplan for kommisjonærorganisasjonen. I få tilfeller har vi arbeidsplasskommisjonærer (muligens er det flere enn vi vet om) instituttkommisjonærer, skolekommisjonærer osv. Derimot er det mange kommisjonærer for bestemte boligstrøk og faste sagssteder ute, men heller ikke her har vi noen oversikt. Hvorvidt det finnes kommisjonærer i masseorganisasjoner har vi ikke oversikt over. Vi har tidligere i FFF propagandert for å opprette faste kommisjonærer slik SK legger opp til, men dette har bare blitt blitt almenne oppfordringer uten tilstrekkelig sikring.

Til nå har kommisjonærene i all hovedsak fungert som selgere av avisa.

I liten grad har oppgava med å verve abonnenter blitt sett som ei spesiell oppgave for kommisjonærene. Likevel har vi et inntrykk av at det er kommisjonærene som står for en stor del av nyvervinga av abonnenter. Målet må være at kommisjonærene i hovedsak har den permanente oppgava å selge avisa i løssalg og verve abonnenter. Den måten vi har lagt opp arbeidet, stilt oppgava for innspurten av jubileumskampanja, der nesten alle medlemmer har blitt stilt ei begrensa oppgave vil være feil for kampanja som kommer. Vi må satse på arbeidsdeling også her.

Et organisert nett av kommisjonærer vil være ei forutsetning for at arbeidsdelinga ikke skal gi tilbakeslag i vervekampanja og løssalget. For boliglag betyr det at kommisjonæren(e) får i oppgave å bygge opp KK-grupper av venner av avisa slik budgruppene nå fungerer mange steder. Avdelinga må ikke være fornøyd med sjøl å selge aviser og verve abonnenter. Det viktigste vil være å få ei gruppe ledet av en partikamerat som i hovedsak løser denne oppgava.

På store arbeidsplasser gjelder det samme. Svært mange steder vil oppgaven som kommisjonær

være ei relativt liten oppgave, men denne oppgaven må stilles for et medlem eller en sympatisør. Mange kommisjonærer selger i dag alle avisene på gata, på T-bane-stasjoner osv.

Dette er utmerket, men også her trengs det en sentral oversikt over hvor kommisjonærene selger slik at byen etterhvert kan dekkes av KK-selgere.

På noen arbeidsplasser der det finnes mange kamerater har en stilt som mål at de fleste kamerater skal selge avisa en dag, slik at hele uka blir dekket, uten at dette blir ei for stor oppgave.

Dette mener vi er feilaktig ut fra hensyn til sikkerheten. Slike steder bør det opprettes en kommisjonær som har dette som permanent oppgave. Dersom flere må være kommisjonærer på grunn av størrelsen på bedriften, bør disse danne ei KK-gruppe. Salget bør gjøres så offentlig som mulig, og den kameraten som er kommisjonær bør være kjent som det blant de som jobber på bedriften. Kommisjonen bør først og fremst konsentrere seg om å selge mange aviser en gang i uka, men bør ha noen aviser til salg daglig der slikt salg er lett å gjennomføre. Kommisjonen bør som regel alltid "ha avisa på innerlomma".

På skoler og universitetsinstitutter må parolen være "Lær av Hamar lærerskole" (se KK 20.januar -79). Her selger de 15 aviser daglig.

Om dette blir regelen på skoler og institutter i Oslo ville løssalget for Oslo mer enn dobles. Dette ville bety svært mye for økonomien til avisa, legge grunnlag for økt verving av abonnenter, og vi tør påstå bety svært mye for den politiske utviklingen på stedet ved at mange daglig får vår propaganda som motvekt mot all borgerlig løgnpropaganda. Vi må ikke glemme at det er det som er grunnen til at vi driver dagsavisa. KK er ikke bare ei stor oppgave,

men det viktigste propaganda-redskapet vi har og det er sørgelig i hvor liten grad dette redskapet blir brukt enkelte steder.

Det viktigste framover vil være å få etablert faste kommisjonærer i boligstrøk, arbeidsplasser, skoler, institutter, kommunikasjonspunkter, masseorganisasjoner osv. Dette finnes allerede i stor grad, men oversikten mangler. Derfor har vi sendt ut nytt registreringsskjema for kommisjonærer som fra nå skal brukes av alle nyverva kommisjonærer. Skjemaet vil bli sendt direkte til de som alt er kommisjonærer. Skjemaene har instruks om hvordan de skal behandles.

KORRESPONDENTER

Det finnes få korrespondenter i Oslo. Vi vet at det finnes kimer til likaledaksjoner noen steder, men kjenner ikke erfaringene. Vi vil derfor her nøye oss med å si at de kameratene som har slike erfaringer kontakter redaksjonen direkte. Vi tror at mange steder vil det være riktig å komminere korrespondent og kommisjonær i en person, eller at budgruppa blant seg har en korrespondent. Dette bør dere tenke over.

OPPSUMMERING

Langt på vei har vi grunnlaget for raskt å bygge en stor KK-organisasjon i Oslo. Vi tror at ved å prioritere denne oppgaven lokalt vil vi med mindre krefter oppnå bedre resultat i den kommende kampanjen. Om vi ikke prioriterer denne oppgaven nå er faren stor for at arbeidet med KK vil ramme alt annet partiarbeid hardt, og at vi likevel ikke har sikret avisa på sikt.

OO

DD fra s. 16

3. Bør ikke kommunister som er org. på arbeidsplass være med i lokale boligkamper? Hvis du bor i en leiegård med jævlige forhold bør du ikke da

gjøre noe der? -- -- -- eller er dette kun forbeholdt andre (beboerforeninger)? Veit de om det du veit?

OO

TSJEKKOSLOVAKIA!

ERITREA!

KAMPUCHEA!

SOVJET FØRER KRIG FOR Å VINNE VERDENSHEGEMONI.

ÅSSEN PRIORITERER VI DEN ANTI-IMPERIALISTISKE KAMPEN?

Demokratisk Kampuchea kjemper en rettferdig folkekrig mot 140.000 vietnamesiske okkupasjonsstyrker og mot et quislingstyre i Phnom Penh. Bak Vietnam står Sovjet og en handfull vasallstater. Stadig flere regjeringer, særlig i den 3. verden, gir sin støtte til Pol Pot og Demokratisk Kampuchea; mot invasjon og aggresjon, for nasjonal uavhengighet.

I ei knapp uke i januar var solidaritetsarbeid med Demokratisk Kampuchea og mobilisering til fakkeltog 12. januar hovedoppgave for Oslo-partiet. 1.800 folk gikk til den vietnamesiske og sovjetiske ambassaden. Rundt i byen dukka slagorda "Vietnam ut av Kampuchea" opp på vegger og murer. Vietnam, som for få år sia blei forsvart med stein mot USA-ambassaden, fikk sjøl oppleve gapende høl i ambassaderutene sine.

Verden endrer seg, raskt. Nye skillelinjer oppstår etterhvert som bevisstheten kommer på høyde med virkeligheten. I vår arrangerte "Løsningsfronten" til Alex Johnsson & Co "Kambodsja-høring" om folkets "lidelser" under Pol Pots styre. I dag protesterer de mot Vietnams krenking av Demokratisk Kampucheas nasjonale sjølstende. SV-ledelsen som hevder å støtte frigjøringskamp mot imperialismen, står nå med den antiimperialistiske buksa nede og støtter invasjon og quislingstyre. SV og Ny Tid står langt til høyre for Høyre i denne saka.

Solidaritetsarbeid med Demokratisk Kampuchea er ikke lenger hovedoppgave til Oslo-partiet. Likevel er det helt klart at dette arbeidet skal fortsette. Kravet om at Viet-

nam skal trekke seg ut av Kampuchea står sentralt i det antiimperialistiske arbeidet. Foran 1. mai bør støtte til Kampuchea og støtte til Eritrea stå fremst i mobiliseringsarbeidet.

DS/AU mener at solidaritetsarbeidet med Kampuchea skal gå langs disse linjene:

1) Vi støtter det arbeidet Vennskapssambandet Norge-Kampuchea driver for å vinne flere venner av Kampuchea og landets eneste legitime regime, regjeringa Pol Pot.

2) Vi vil støtte initiativ for breiere enhet på grunnlag av hovedkravet Vietnam ut av Kampuchea, og kravene om nasjonalt sjølstende for Kampuchea - mot Vietnams og Sovjets aggresjon; uansett om denne fronten har ulikt syn på Pol Pots politikk. Unge Høyre er velkommen i en slik enhet.

3) Vi støtter varmt at stadig flere fagforeninger, klubber og andre organisasjoner gjør vedtak som fordømmer invasjonen og krever Vietnam ut. Noen har i slike vedtak stilt som underordna krav at u-hjelpa til Vietnam opphører. Vi slutter oss til dette kravet, og støtter at det tas dersom folk er enige.

4) Vi støtter også de som lager slagord på vegger og murer. Vi veit ikke hvem de er, men vi legger ikke skjul på at de har all vår sympati.

5) Større markeringer til støtte for Demokratisk Kampuchea vil vi gi vår støtte, og folk bør se det som en viktig oppgave å ta et tak i mobilisering til slike arrangementer.

På oppdrag for DS/AU
SYNNØVE.

» fra s.5

- en parole om kvinnekampen
- en parole om natur/miljø

Vi mener at lokale FFF-komiteer må dannes innen 20.mrs. Avdelingstyrene har fått nærmere retningslinjer for hvordan dette skal skje.

FFF vil som i fjor arrangere aktivistmøter ukentlig, hvor politikk/taktikk, organisering og praktiske

16

saker vil bli tatt opp. FFF-bulletin vil bli utgitt.

Alle som på en eller annen måte har viktig ansvar for mobiliseringa til ~~toget, må stille på disse møtene.~~ Dette vil bli det viktigste forumet for å holde seg orientert.

I.mai ansvarlig.

» fra s.11

er i alle fall helt sikkert:

Kommunist er jeg og det vil jeg være. Utmelding er ingen løsning. Jeg skal ta opp kampen i partiet - ta ansvaret for at min plass blant kommunistene er riktig."

Slik er det ikke for en del kamerater. Jeg skal ikke påstå at dette gjelder generelt. Jeg kjenner jo bare min egen avdeling.

Problemet er aktuelt for noen

i avdelingen, et lite mindretall. Men det kan bli flere dersom vi ikke kvitter oss med dogmatismen i vår behandling av kamerater.

Snart 10-årsjubilant.

PS: Eksemplene med utmeldelsene skriver seg fra et par år siden. Har ikke sammenheng med DNS-direktiv i høst.

Men vi skal på minnet til å
til å se tilbake på
Gjeller på. OO

» fra s.9

skjerpa situasjon?

Ei som har KF som hovedoppgave stiller hun bedre eller dårligere m.h.t. å få folk med i KF? Er det vanskelig å samle inn penger av de framskredne til en streik? Når du som er så bra og leser KK, må vel KK være noe for dem også?

Vi står ikke i en situasjon i dag hvor vi verver folk til folkehæren, men det blir ikke lenge til. Det som skjer i boligavd. i dag, er at mange går fra dør til dør med KK,SSK el. tråler hele området, kartlegger gate for gate. 1-2 kamerater jobber med bolig. På ene sida et massegrunnlag på 3-4-500 beboerforeningsmedlemmer, på andre sida masse byråkratisk arbeid med styret, og har ikke tid til å utvikle en kjæft. Når det kommer en aksjon så kaster alle seg over

den, når den er over - så til hvert sitt fjell igjen.

Hva er dette?

Ved underskriftsaksjonen i den omtalte beboerforeninga ble de kvartalene hvor det var aktive grupper igang dekket av massene og dekninga var på nesten 100%. Massene er de virkelige heltene. Sørg for organisering og massenes velferd, så er vi det vi skal være: Ledere og organisatorer av den revolusjonære krigen og massenes liv.

Spørsmål til diskusjon.

1. Er det rett at beboerforeninga skal være det samme for en boligavd. som fagforeninga er for en arb.pl.avd?

2. Hvordan kan vi bruke boligkamp til å organisere massene kommunistisk?

forts. s.15